

tržiški Vestnik

LETO IX. - ŠT. 6

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI TRŽIŠKE OBČINE

Izdajatelj: Zavod »Tržiški vestnik«, Tržič - Urejuje uredniški odbor. Glavni urednik Vlado Erjavšek - Tiska tiskarna »Gorenjski tisk«, Kranj - Naslov uredništva in uprave: Tržič, Cesta JLA 3. Tel. 255 Številka - računa pri KB 607-705-3-189 - Celoletna naročnina 360 din, posamezna številka 15 din

Razstava ob 8. marcu

V počastitev 50-letnice mednarodnega praznika žena so člani SZDL skupaj s sindikati in s sodelovanjem podjetij pripravili zanimivo razstavo, ki prikazuje borbo in delo žena tržiške občine. Razstava je bila razdeljena na štiri dele. V prvem delu so nam prikazali revolucionarno delo žena - delavk pred vojno in njihovo sodelovanje v veliki tekstilni stavki leta 1936.

Drugi del je pokazal žene-borke med narodnoosvobodilno borbo in pomoč tržiških žena ujetnikom v koncentracijskem taborišču pod Ljubeljem. Slike in originalni dokumenti so nazoren dokaz, kako neustrašene borke so bile žene v najtežjih trenutkih naše zgodovine. Prva leta po vojni so ljudje z vsemi silami obnavljali porušeno domovino in prav tu so zopet žene veliko storile. Slike prikazujejo naše najboljše žene - udarnice, ki so največ pripomogle k hitremu napredku naše dežele.

V zadnjem delu razstave pa so se obiskovalci seznanili z vlogo žena v organih delavskega in družbenega samoupravljanja. Tu je bila prikazana tudi oprema in ureditev sodobne kuhinje, ki bo razbremenila naše žene, da se bodo še bolj lahko vključevale v aktivno družbeno udejstvovanje.

Za ta pomembni mednarodni praznik žena so vse sindikalne podružnice pripravile proslave in zakuske za žene in tako počastile njihov dan.

Družbeni plan

Zadnje čase na vseh konferencah in sejah, plenutih ter zborih volivcev razpravljajo občani le o našem letošnjem družbenem načrtu. Ker smo o posameznih postavkah načrta že veliko pisali, tokrat le nekaj na splošno o naših načrtih.

Družbeni načrt je stvar, ki se tiče vsakega posameznega državljana in ne le nekaj ljudi, ki se s tem bavijo poklicno. Vse naše družbene in politične organizacije morajo seznanjati svoje člane z osnovnimi postavkami plana in z njegovim namenom. Letošnje leto je še prav posebno važno, ker bomo letos predvidoma izpolnili tudi petletni plan, torej eno leto prej kot smo računali. Da pa bomo to res izpolnili, se bomo morali truditi in prizadevati vsi, saj vsi odločamo o teh zadevah.

V naši občini so načrti res veliki in jih bomo morali izpolniti, če hočemo iti vzporedno z drugimi občinami. Gradili bomo take važne objekte, da bi zavlačenje del vplivalo tudi na življenjsko raven našega delovnega človeka.

Na vsak način moramo obnoviti in modernizirati naše tovarne, ki so že zelo zastarele. Ni pa dovolj, če postavimo na mesto starega stroja novega, predvsem se moramo boriti, da bomo izboljšali tehnološki proces tako, da bo delavec z manj truda več naredil in več tudi zaslužil. Le to bo napredek, ne bo pa napredka tam, kjer ne bodo začeli z modernizacijo tehnološkega procesa.

Na nešteti zborih volivcev so prebivalci vedno zahtevali novo šolo, kajti sedanje že dolgo časa ne zadovoljujejo potrebam sodobnega pouka. Prav letos se bo ta želja mnogih prebivalcev začela uresničevati. Na Zalem rovtu bodo letos začeli graditi novo šolo po načrtih ing. arh. Fürsta, ki je eden najboljših strokovnjakov za šolska poslopja in je letos prav zato dobil najvišjo nagrado arhitektov Jugoslavije.

Na Cenovem pa bodo kmalu začeli graditi nov zdravstveni dom, v katerem bodo vsi potrebni prostori za splošne in specialistične ordinacije. V domu bo tudi lekarna, ki že zdavnaj ne ustreza več in pa pisarniški prostori zdravstvenega doma. Tako bomo lahko tudi pri nas bolje organizirali zdravstveno službo in jo še izboljšali. Kopalnice je že skoraj na pol dograjeno in zato bo letos nujno, da z deli na tem važnem objektu končamo, da bodo delovni ljudje po napornem delu tod iskali zdravega in koristnega razvedrila. Stanovanjska stiska še ni rešena in zato moramo nadaljevati s hitrim tempom gradnje novih stanovanj. Naša občina in podjetja so namenila za stanovanja veliko denarja in bo že letos precej družin dobilo lepa sodobna stanovanja, še več pa drugo leto, ko bo dograjeno tisto, kar bodo letos začeli graditi.

Se veliko bi lahko naštevali kaj vse bomo letos naredili, vendar so vam občinski odborniki na zborih volivcev vse temeljito razložili in pojasnili. Za zaključek še enkrat: le s skupnimi napori bomo izpolnili vse to, kar predvidevajo naši lepi načrti.

Spomnimo se

18. marca 1871 se je v Parizu začela prva proletarska revolucija - Pariška komun.

21. marca 1919 je bila razglašena sovjetska republika na Madžarskem.

21. marca 1920 so dobili komunisti na občinskih volitvah na Hrvaškem in v Slavoniji večino v Zagrebu, Osijeku in več drugih krajih.

23. marca 1903 so bile v Beogradu velike delavske demonstracije in spopad z žandarmerijo.

27. marca 1941 so bile velike demonstracije v Jugoslaviji - strmoglavljena je bila vlada Cvetković-Maček, ker je pristopila k trojnemu paktu.

Marca 1943 je bil v Tetovu ustanovljen CK KP Makedonije.

Prisrčna proslava 8. marca v Vrteu

Prijetno sem bila presenečena, ko sem dobila vabilo, naj pridem v vrtec, kjer nam bodo naši malčki priredili program v počastitev dneva žena. Vabilu sem se z veseljem odzvala. Zelo sem bila zadovoljna, ker je bil program naših najmlajših tako prisrčen in je lepo uspel, saj je bil pripravljen z vso ljubeznijo do žena - mater.

Vsak otrok nam je zapel pesmico, potem pa smo mamicе ob zakuski prijetno pokramljale in pregledale lične izdelke in kopicico igrač, s katerimi se zabavajo otroci, ko smo me na delu.

Za prijeten doživljaj upravi doma in vzgojiteljicam prisrčna hvala.
Jožica Pogačar

Detajl z razstave ob 50-letnici praznika žena

Pred II. nastopom gojencev glasbene šole

Ze prvi nastop je dokazal, da so prizadevanja vodstva šole, predavateljskega zbora in gojencev zapustila pri poslušalcih prijeten vtis. Razumljivo pa je, da vsem zahtevam še ne moremo biti povsem kos, ker se borimo še z mnogimi težavami. Danes je mladina precej koristno zaposlena v raznih krožkih in športnih društvih, zato je še bolj hvalevredno, da najde čas tudi

za glasbeno izživljanje. Vodstvo glasbene šole se trudi, da bi to zanimanje za glasbo ostalo takšno kot doslej. Od vseh, ki se zanimajo za glasbeno vzgojo naše mladine, pričakujemo, da bodo prizadevanja vodstva šole podprli. Stevilen obisk na drugem javnem nastopu pa bo najboljša moralna vzpodbuda za nadaljnje delo.

Vabimo vas na drugi javni nastop gojencev glasbene šole, ki bo v sredo, 6. aprila ob 20. uri v dvoranu Kina.

Spred bo obsegal dela domačih in tujih skladateljev, izvajali pa ga bodo gojenci iz oddelkov za klavir, violino, čelo, kontrabas, klarinet in trobento. Sodeloval bo tudi šolski orkester, komorni ansambli in zbor cicibanov.

Turizmu pravo mesto v našem gospodarstvu

V soboto, 19. marca, je bil v dvorani »Pri pošti« občni zbor Turističnega društva. Zbor je bil zelo ploden in je dal poudarka turizmu, kot vse važnejši veji našega gospodarstva.

Lanski uspehi nam dokazujejo, da je turizem vse bolj pomemben za gospodarstvo. Mnogi domači in tuji turisti so pustili v obmorskih in alpskih turističnih krajih veliko denarja. Vse investicije, ki jih damo za razvoj turizma se dobro obrestujejo. V Trziču smo vse premalo storili za razvoj turizma, predvsem, kar

se tiče investicij za turistične objekte. Zato smo tudi prenehali s turistično propagando, ki je tako zelo potrebna za razvoj turizma v nekem kraju.

Iz okrajnega turističnega poročila povzemamo, da je obiskalo Tržiško občino v prvih mesecih lanskega leta le 2269 ljudi ali 20 odstotkov manj kot predlanskim, nočnin pa je bilo le 3500, celo 24,5 odstotka manj kot leta 1958. Tako, precej porazno stanje v prvih mesecih se je do konca leta le nekoliko izboljšalo. Ti podatki pa najbrže niso povsem

točni, ker nismo vodili točne evidence nočnih v privatnih sobah in gostiščih. Pri nas je pač teža na industriji, vendar bomo morali bolj skrbeti tudi za razvoj turizma in ne bomo smeli dopustiti, da nas bodo drugi kraji v tem tako prehiteli. — Občinski ljudski odbor je samo lani prejel za 578 nočnin 282.000 dinarjev. Torej se turistična dejavnost zelo izplača! Število tujih turistov, ki prihajajo in odhajajo čez Ljubelj, vsako leto raste. Toda kako malo denarja pustijo ti ljudje pri nas! Vsi odhajajo naprej v kraje, kjer jim znajo in morejo nuditi več turističnih uslug.

Naše sindikalne podružnice lepo skrbijo za odhidi delavcev in imajo močne počitniške centre v Crikvenici, Poreču, Umagu in drugod. Lani je bilo na letnem oddihu blizu 3000 trziških delavcev, ki so po računih za nočnine pustili v teh krajih čez 12 milijonov dinarjev. Zato bi morale dati sindikalne organizacije regres tudi onim članom, ki bi izkoristili letni dopust v naših planinskih postojankah. Tako bi

dosegli prav gotovo še enkrat večji obisk v naših planinskih kočah in, kar je najbolj važno, denar bi ostajal doma.

Tudi naš trziški turizem je usmerjen ven iz Trziča, ker je drugod več kvalitetnih prireditev. Prav tako ne prihajajo tuji izletniki k nam, ker ne moremo pripraviti večjih prireditev zaradi pomanjkanja gostinskih prostorov in prenočišč. Le vsakoletne tradicionalne dirke na Ljubelj privabijo ogromno obiskovalcev.

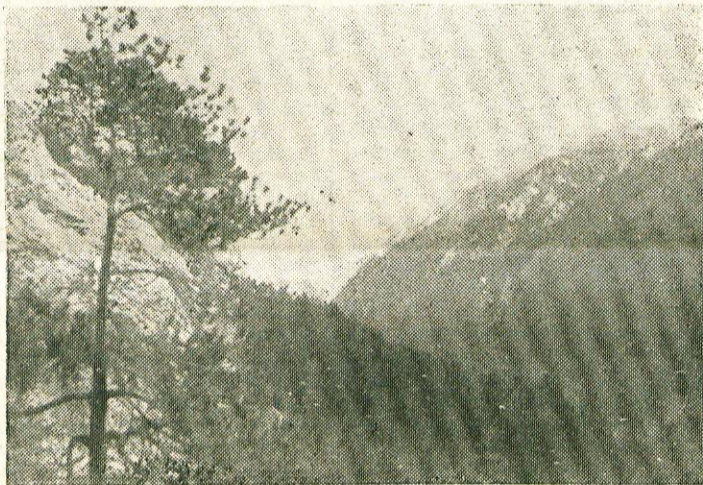
Pri nas imamo sedaj polovico manj gostinskih obratov, več kot trikrat manj turističnih sob, enkrat manj ležišč in 1000 sedežev v lokalih manj kot pred vojno. S takim stanjem gostinskih prostorov in prenočišč res ne moremo napredovati in zahtevati kakovostnega poslovanja gostincev.

Če bo letos res odprt malo-obmejni promet, bo treba v Trziču res še za marsikaj poskrbeti in veliko stvari izboljšati, da bomo lahko kulturno sprejeli in postegli tuje goste.

Torej čaka nas še veliko dela, če hočemo, da bo tudi naše mesto postalo res privlačen turistični kraj, ki bo privabljal vedno več domačih in tujih turistov.

doma in po svetu

- Pred kratkim je bila seja Zveznega izvršnega sveta, na kateri so govorili o važnih gospodarskih zadevah in pregledali poročila, ki ga bodo dali Zvezni ljudski skupščini v odobritev.
- Dne 16. marca je k nam prispel avstrijski zunanji minister dr. Kreisky, ki se je z našimi državniki razgovarjal o vseh važnih medsebojnih vprašanjih in o mednarodnem sodelovanju. Ministra je sprejel tudi predsednik republike tovariš Tito.
- Pred kratkim je bil plenum Republiškega sveta sindikatov Slovenije, na katerem so razpravljali o izobrazbi delavcev.
- Pred nedavnim je ves svet presenetila nenadna novica, da sovjetski ministrski predsednik Hruščov zaradi lažje obolelosti ne bo mogel obiskati Francije. Komentatorji raznih listov so spravljali to odgoditev v zvezo s tem, ker se v SZ niso povsem strinjali s programom potovanja sovjetskega premiera po Franciji. Toda Hruščev je kmalu okreval in je v teh dneh na obisku v Franciji.
- Letos bo našo državo obiskal afganistanski kralj na povabilo našega predsednika Tita.
- Pred dnevi so z ladjo »Velebit« odpluli naši alpinisti proti Indiji in od tam bodo odšli v pogorje Himalaja, kjer se mislijo povzpeli na nekaj sedemtisočakov. Član ekipe je tudi Trzičan, dr. Andrej Robič. Želimo jim srečno pot in kar največ uspehov na tako težki poti.
- Generalni sekretar OZN Dag Hammarskjöld je poslal vsem članicam te svetovne organizacije brzojavke, v katerih jih obvešča, da zahtevajo azijsko-afriške države izredno zasedanje Generalne skupščine, kjer naj bi razpravljali o francoskih atomskih poskusih.
- Pred tednom je odpotovala v Grčijo naša vladna delegacija, ki jo vodi podpredsednik Zveznega izvršnega sveta Mijalko Todorović.

Malo krajev ima tako lepo okolico kot Trzič. Izkoristimo to in privabimo več tujih turistov

otroci o NOB

Iz obroča v obroč

Mrzla in zoprna megla je ležala po ulicah in niti množica uličnih svetilk ni mogla pregnati zlovešče teme, ki se je zgrinjala nad mestom. Iz goste megle se je slišal le hrup mestnega vrveža, ki ni zamrl niti za trenutke.

Po šipah so počasi drsele kaplje in nekje v kotu se je zamolklo oglašala ura. Oglašala se je počasi, kot bi čutila, da mora biti tiho, da se v sobi nekaj do-

gaja. Vse je molčalo in čakalo, kaj bo. Tudi sam sem zadrževal dih in oči upiral v tovarišico Minko Peraič, ki naj bi mi povedala eno izmed svojih zgodb iz partizanskega življenja.

Povedati mi je hotela, kako težka je bila pot KP in vsega ljudstva do svobode, za katero je padlo toliko naših zadevnih državljanov.

I. bataljon Kokrškega odreda

»Štab odreda je sklenil, da se izvrši vojaška in prehranjevalna akcija. Borci smo dobili ukaz za akcijo 13. septembra 1942. V akcijo je odšla četa I. bataljona, ki je štela 65 borcev. Komandir čete je bil Janez Perko, komisar pa Stane Mlakar.

Taborili smo med Konjščico in Srednjim vrhom. V zgodnji

jutranji uri, ko smo dobili ukaz za akcijo, smo pričeli čistiti orožje in pripravljati nahrbtnike. Po kosilu smo odšli na pot. Vsi veselji, da gremo v dolino, smo šli preko senožeti Javornika do Male poljane. Na Mali poljani smo morali počakati, da se je znočilo, ker bi nas lahko opazil sovražnik in presenetil, saj so

bile po vseh vaseh policijske postojanke.

Prva akcija, ki smo jo morali izvršiti, je bila prehranjevalna akcija. Te akcije smo delali predvsem pri naših nasprotnikih, naredili smo jo v Smukovem mlinu. Smuk je pred nekaj dnevi pobegnil od partizanov, zato smo ga hoteli kaznovati.

Naložili smo polne nahrbtnike moke in odšli proti Udenborštu. Ko smo prispeli na neko jaso, smo vso moko odložili v lopo na travniku in odšli v Udenboršt. Ker se je že daniilo, nas je zjutraj opazil neki kmet, ki je takoj javil našo prisotnost kriški žandarmeriji. Ta je takoj intervenirala na vse strani. Tako so Nemci v naglici zbrali svoje sile in jih začeli dovažati s kamioni. Borci pa so medtem pogleli po gozdu in počivali od utrudljive poti, kar zaslišijo brnenje avtomobilov. Bila je nedelja, zaradi tega smo se prav čudili temu prevažanju. Komandir čete je bil z dvema tovarišema v vasi v zvezi s terenskimi aktivisti. Ko je opazil dovažanje Nemcev, je v naglici prihitel do nas. Obvestil nas je o sovražniku in

ukazal premik. Odposlal je pred nami patroljo treh tovarišev v smeri proti Letencam.

Kmalu smo slišali prve nemške strele, ki so padli na našo patroljo, ki se je umaknila. To je bilo znamenje, da so že v nasprotni smeri Nemci. Vedeli smo, da je sklenjen obroč.

Šli smo v smeri proti Strahinju, kjer smo na poti opazili vdiranje nemških vojakov v Udenboršt. Namenili smo se, da se v Strahinju prebijemo. Komandir je ukazal, naj prenočimo na nekem hribu. Nemce smo imeli prav v bližini pred seboj. Tako smo preživeli tisto noč. Zgodaj v jutranjih urah 14. septembra so nas Nemci iznenada, brez vsakega šuma, izsledili in napadli. Na mestu je obležalo več mrtvih borcev. Med njimi tudi šestnajstletna partizanka Ančka Kokalj iz Trziča.

Videla sem, kako junaške smrti je umrla. Ko je tovariš ob mitraljezu padel, je Ančka zgrabila za orožje in žgala z njim po zelencih. Ker pa so jo Nemci hoteli živo so jo pozivali k predaji, a zaman. Čez nekaj časa so jo ponovno pozvali k

Na zadnjih zborih volivcev so nekateri toplotno pozdravljali idejne načrte za trgovsko-gostinski in stanovanjski center na Cankarjevi cesti, drugi so pa imeli nekaj pomislekov. Pač vsak človek misli po svoje. Res se bodo morala nekatera stara poslopja umakniti in odstopiti prostor lepšemu in boljšemu. Vsekakor pa drži, da mora enkrat le zrasti na tem prostoru to, kar Tržič že toliko časa pogreša. Potrebujemo dvorano, hotel s prenočišči in sodobne gostinske prostore.

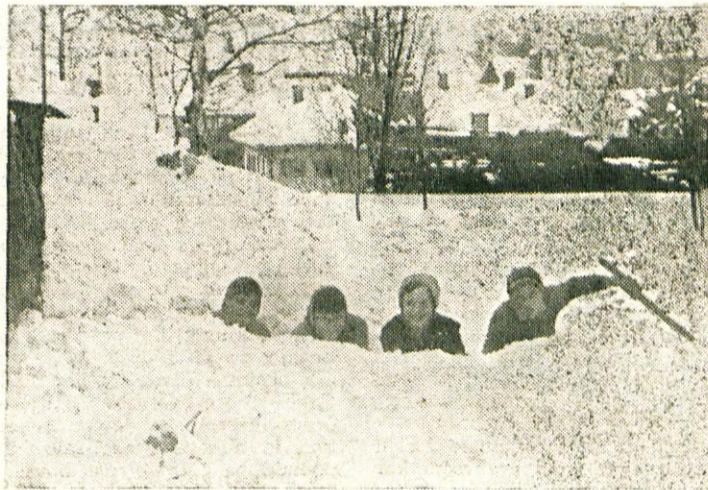
Danes niso več tisti časi, da bi posedali v zakajenih gostilnah, ki so že odslužile svojemu namenu. V take prostore ne moremo peljati tujcev in zato ti kaj hitro zapustijo naše mesto, največkrat s slabimi vtisi.

Naj navedem samo neki primer. Petega marca se je pripeljala v Tržič mlada tovarišica iz Dugarese. Zaradi slabe zveze z Golnikom ji je sprevodnik svetoval, naj gre iz Ljubljane v Tržič in od tam z avtobusom na

Golnik. Avtobusa za Golnik na postaji ni bilo več. Prav ta čas je prišla mimo moja hčerka in tovarišica jo je vprašala, kje bi lahko prenočila. Hčerka jo je odpeljala v restavracijo »Pri pošti«, kjer je tovarišica povprašala za prenočišče. Medtem, ko je večerjala, je še enkrat vprašala natakarico, kaj je z njenim prenočiščem. Natakarica ji je govorila o nekem gostu, ki naj bi prenočil »Pri pošti« in tovarišica je v negotovosti vprašala mojo hčerko, kaj naj stori sedaj. Hčerka ni vedela drugega, kot da jo je pripeljala domov, kjer smo jo prenočili.

Zalostno je, da tuj človek, ki je prvič v našem mestu, ne dobi prostora, kjer bi prespal in ga mora prenočevati štiričlanska družina, ki ima le 30 kvadratnih metrov stanovanjske površine.

Zato ponavljam, zgradimo že enkrat prostor, kamor bomo lahko peljali tujca, ki pride k nam in ne bomo reševali problema prenočišč Tržičani sami z odstopanjem svojih postelj. P. J.

Zadnji visoki sneg je pripravil našemu prometu kar precej težav. Soferji ga prav gotovo niso bili veseli, tembolj pa so se ga razveselili otroci, ki so le, čeprav za kratek čas, dočakali pravo zimo

Vprašajte in zvedeli boste

Maloobmejni promet

Ali so govorice, da bo jugoslovanska meja že letos odprta za maloobmejni promet, resnične?

O. Z. Tržič

Vprašali smo sekretarja Tajništva za notranje zadeve okraja Kranj tovariša Romana Šmida, ki nam je takole odgovoril.

Že dostikrat smo govorili o teh stvareh, vendar definitivnih sklepov še ni. V Jugoslaviji se

je mudil avstrijski zunanji minister dr. Kreisky in se je z našimi državniki pogovarjal tudi o teh stvareh. Sodimo, da bo maloobmejni promet z Avstrijo že letos odprt, in to na taki osnovi, kot je promet z Italijo. Cona, ki bo prišla v poštev za maloobmejni promet, še ni določena, prav tako tudi še ni določen čas, kdaj se bo promet začel.

»Izvršilni odbor Sveta stanovanjske skupnosti Tržič-Center razpisuje honorarno mesto tajnika.

Pogoj: Srednja šolska izobrazba.

Rok prijave 15 dni po objavi v Tržiškem vestniku. Plača po dogovoru.

predaji. Tedaj je odložila mitraljez in dvignila roki. Nato je nenadoma še enkrat pograbila mitraljez in ustrelila po Nemcih. Tako jih je prisilila, da so jo ubili.

Ob tem navalu in veliki premoči Nemcev smo se neorganizirano umaknili po gozdu. Le sčasoma smo se sešli z nekaterimi borci.

Nemci so bili na vseh vrhovih po zasedah, na vseh poteh in ob jasad. Napadali so nas ves dan. Tovariši pa so padali, zadeti od krogel. Braniti se pred njimi nismo mogli, ker so nas počakali v zasedah. Premnogokrat smo se znašli v toči svinčenk, ki so neusmiljeno ubijale tovariše so-borce. Nemci so imeli ves Udenboršt zvezan po telefonih in oddajnikih, tako da so lahko hitro navalili tja, kjer smo se pojavili. Medtem ko se nismo organizirano umaknili, so Nemci zajeli mnogo naših borcev. Začeli so v strelcih pregledovati ves teren in nam tako bili ves dan za petami.

Od izmučenosti, ker so nas napadali in lovili že ves dan, smo sklenili, da se za vsako ceno

prebijemo po zgornji strani Udenboršta proti Veternem. V naglici smo se pojavili na kraju, kjer smo se nameravali prebiti. Nato smo šli vrh hriba na neko poseko. Ko so Nemci opazili, da smo na sredi odprtine, so vžgali po nas z vso silo.

Izza dreves so se pojavile nemške uniforme. Neprestano so streljali na nas, da so nas prisilili k hitremu umiku. V trenutku smo bili po hribu navzdol preko male jase in Nemci so že znova pritiskali na nas. Tu je bil najhujši napad. Iz krošenj dreves je padalo vejevje in odlomljena suhljad. Pomešani smo bili skupno z Nemci. Obkolili so komandirja čete in nekaj borcev, ki so se povečini postrelili sami, ker ni bilo drugega izhoda. Nam pa se je nekako posrečilo, da smo se izvlekli iz tega pekla ter nadaljevali borbo in pot. Eden od izkušenih partizanov iz leta 1941 nam je predlagal naj se hitro umaknemo v neki zelo gosti smrekov gozdček. Nismo opazili Nemcev, da so za petami. Ko smo ravno posedli v tem gozdčku, so nas Nemci neopazno obkolili. V pri-

čakovanju, da gredo po hribčku navzgor, so začeli naši borci napadati, za tem so Nemci odgovorili s hudim ognjem. Naenkrat so se za našimi hrbiti pojavili Nemci. Začeli so kričati, naj se podamo. Tako so nas zajeli. Nekaj mrtvih tovarišev smo pustili tu, med njimi tudi mojega brata, starega šele sedemnajst let. SS-ovci so nas odpeljali na neki hrib v gozdu, kjer je bilo že več ujetih borcev. Tam so imeli v krogu postavljene mitraljeze. Bilo je okrog sto SS-ovcev. Nas so postavili v sredino kroga. Kričali in tulili so na nas in nas sramotili. Odvzeli so nam nahrbtnike in vso opremo. Pustili so nam samo srajce in hlače. Vso opremo in obleko so zažgali.

Nenadoma so začeli SS-ovci tuliti nad nami, naj se slečemo. Ko smo bili goli, so se iz gozda približali SS-ovci, ki so imeli v rokah debele palice. Nato so vsakega posamič vrgli na tla in ga pretepli. Ko smo dobili dovoljenje, da se smemo obleči, so kmalu to ponovil še enkrat. Pri pretepu so nekateri tovariše poškodovali. Nekemu Jeseničanu so z udarci zlomili roko, enega

izmed mlajših borcev pa so pretepli do nezavesti. Nato so nas odpeljali po poti proti Dupljam. Naložili so nam na ramena vse svoje puške, opremo in posebej zaboje.

Med potjo smo žejni od hajke srebali luže po kolovozih. Ob robu gozda je neki borec prosil vode. Dobili smo jo cel škač; z njo so Nemci polivali nezavestnega partizana.

Pripeljali so nas v vas Duplje, kjer je bil nastavljen nemški operativni štab. Tu je bilo prisotnih več višjih nemških oficirjev. Med njimi je bil tudi »gaulajter« Reiner. Tu so nas ponovno izpraševali in nas slikali. Čez nekaj časa sta pripeljala dva tovarnjaka in nas odpeljala v Begunje, kjer naj bi prejeli še nadaljnje kazni in grozote.

Nemci so tedaj ujeli 32 borcev, ubili pa so jih 28. Pri tej akciji je sodelovalo 6000 nemških vojakov.

Tako tragičen konec je doživela četa partizanov, ki ni hotela kloniti in se dati podkupiti nasilnemu okupatorju.

Miha Berger

Vpisovanje otrok v prvi razred osnovne šole

Upraviteljstvu obeh osnovnih šol v Tržiču obveščata starše, da bo vpisovanje otrok v 1. razred v torek dne 5. aprila t. l., in sicer od 9. do 12. ure ter od 15. do 17. ure.

Vpisani bodo otroci, rojeni v letu 1953. Pogojno bodo vpisani tudi otroci rojeni v mesecih januarju, februarju in marcu l. 1954. Ti pa bodo sprejeti v šolo le, če bo prostor.

Na osnovni šoli heroja Bračiča bodo vpisovali otroke iz naslednjih področij Tržiča: Trg svobode, Našičeva ulica, Janežičeva ulica, Bečanova ulica (do tovarne Runo), Prehod, Blejska cesta, Bračičeva ulica, Cankarjeva cesta (do št. 12), Virje (do št. 3), Kolodvorska cesta, Cesta JLA, Preska in Bistrica pri Tržiču.

Na osnovni šoli heroja Grajzerja pa bodo vpisovali otroke, ki stanujejo v ostalih področjih Tržiča in na Slapu ter v Čadovljah K vpisu je treba prinesiti rojstni list otroka.

Zdravniški pregledi vpisanih otrok bodo 6., 7., 8., 9. ter 14., 15., 16. aprila (vsakokrat po 20 otrok) od 7.30 ure dalje v Otroškem dispanzerju v Tržiču.

Upraviteljstvo osnovne šole
heroja Bračiča
v Tržiču

Upraviteljstvo osnovne šole
heroja Grajzerja
v Tržiču

Odlok občinskega ljudskega odbora

ODLOK

o plačevanju stroškov iz sklada za hišno upravo in o tem, katere dela se štejejo za dela, ki so potrebna za tekoče vzdrževanje.

1. člen

Iz sklada za hišno upravo se krijejo stroški hišne uprave in stroški tekočega vzdrževanja.

Med stroške hišne uprave spadajo splošni režijski stroški ter plača hišnika in hišnega upravitelja.

Med splošne režijske stroške spadajo vsi stroški, naštetih v 122. členu zakona o stanovanjskih razmerjih.

2. člen

Za tekoče vzdrževanje hiš in posameznih stanovanj se štejejo manjša popravila in druga dela, povzročena z normalno uporabo in se krijejo iz sklada za hišno upravo.

Dela, ki so potrebna za tekoče vzdrževanje hiš oziroma stanovanj, so:

1. manjša popravila, nadomestila in vzdrževalna dela v samem stanovanju:

a) zidovi in omet: krpanje, oziroma popravila zidu in ometa zaradi konstrukcijske ali izvedbene napake ali slučajnih dogodkov (poseadanje, elementarne neizgode, pokanje vodovodnih in ostalih cevi in slično);

b) stavbno-mizarski izdelki: popravilo vseh stabno-mizarskih izdelkov, kolikor ne gre za njihovo nadomestilo zaradi dotrajanosti;

c) opleski: obnova dotrajanega zidnega opleska v kopalnicah;

č) peči in ogrevalne naprave: popravilo štedilnikov, peči in ostalih ogrevalnih naprav ali njihovih delov (tudi centralnih);

d) instalacija: popravila vseh podometnih instalacij, kot so instalacije vodovoda, centralne kurjave, elektrike, plina in kanalizacije ter ostala dela, ki so s temi popravili v zvezi, kolikor ne gre za srednja ali velika popravila;

e) dimovodi in ventilacije: popravila dimovodov in ventilacijskih tuljav ter nadomestilo železnih ali drugačnih lokalnih priključkov za dimovode;

f) pleskarska dela: pleskanje stanovanj (sob in pomožnih prostorov), hodnikov in stopnišč vsakih deset let;

2. ostala dela tekočega vzdrževanja hiše zaradi normalne obrabe skupnih prostorov in naprav.

Stroške za popravila iz prejšnjega odstavka, ki bi nastala po krivdi uporabnika stanovanja, nosi uporabnik sam in se ne krijejo iz sklada za hišno upravo.

3. člen

Hišni svet more uporabljati sredstva iz sklada za hišno upravo le pod pogojem, da dobi predhodno soglasje od upravnega organa občinskega ljudskega odbora, ki je pristojen za stanovanjske zadeve.

4. člen

Kot čas za normalno obrabo posameznih elementov oziroma naprav v stanovanje in hiši iz 2. člena tega odloka se smatra:

zidani štedilnik — 40 do 50 let;
zidani štedilnik, navadni — 20 do 25 let;

kotliček za vodo pri štedilniku, bakreni — 15 do 20 let, iz pocinkane pločevine — 2 do 4 leta;
pekači — 10 do 14 let;

železni premični štedilnik — 10 do 15 let;

električni štedilnik — 20 do 25 let;

plinski štedilnik — 32 do 40 let;

sobna lončena peč — 24 do 30 let;

prezidava lončene peči — 12 do 15 let;

sobna železna peč — 15 do 20 let;

parket, hrastov — 20 do 100 let;

parket, bukov — 50 do 60 let;

ladijska tla — 10 do 15 let;

navadna tla — 15 do 20 let;

lesonitna prevleka — 4 do 8 let;

linolej — 30 let;

polivinil — 10 do 15 let;

ksilolit — 25 do 30 let;

teraco tlak — 80 do 100 let;

vodovodna pipa, navadna — 6 do 10 let;

vodovodna pipa iz armature — 12 do 15 let;

WC rezervoar, kompletni — 15 do 20 let;

WC školjka in bide — 30 do 50 let;

umivalnik, porcelan — 30 do 50 let;

pomivalno korito — 20 do 25 let;

radiatorji centralne kurjave, litoželezni — 10 do 15 let;

kopalna peč na drva — 20 do 25 let;

kopalna kad, emalj — 25 do 30 let;

plinski in električni bojlerji — 10 let;

medokenske zavese — 8 do 10 let;

lesene žaluzije — 20 do 30 let;
vgrajeno kuhinjsko pohištvo — 20 do 30 let;

vgrajene omare — 30 do 40 let;

oplesk oken, znotraj — 6 do 10 let;

oplesk oken, zunaj — 4 do 6 let;

oplesk vrat in vgrajenega pohištva, znotraj — 10 let;

oplesk vrat, zunaj — 4 do 6 let;

5. člen

Nosilec stanovanjske pravice mora vse okvare in nadomestila oskrbeti v obsegu in vrednosti gradiva, ki ustreza prejšnjemu stanju. Če nosilec stanovanjske pravice ne poskrbi za nadomestila ali odstranitev okvar v najkrajšem času, določi hišni svet rok, do katerega mora nosilec stanovanjske pravice te stvari urediti. Če tega v roku ne izvrši, opravi to hišni svet oziroma lastnik hiše na njegove stroške.

6. člen

Nosilec stanovanjske pravice je dolžan takoj prijaviti hišnemu svetu oziroma lastniku hiše vse okvare, katerih nadomestitev in popravila ne grejo na njegove stroške. Če tega ne stori, odgovarja za vse posledice, ki bi nastale zaradi opustitve te prijave.

7. člen

Ta odlok velja od dneva objave v Uradnem vestniku okraja Kranj, uporablja pa se od dne 1. januarja 1960.

Št. : 04-39

Tržič, dne 15. januarja 1960.

Predsednik ObLO:
Lovro Cerar i. r.

Problemi našega čevljarkega naraščaja

Preteklo jesen je šla čisto nepopaženo mimo nas petinosemdesletnica nastanka čevljarke industrije v Tržiču. Prva industrijska čevljarna je bila v Firbarjevi hiši, kjer je sedaj obrat II. Tovarne kos in srpov. Ustanovila sta jo leta 1874 sinova nekega dunajskega bankirja Filip in Kristijan Demberger.

V Tržiču je bilo tedaj veliko čevljarških mojstrov, pomočnikov, vajencev pa celo okrog 60, za prvi začetek kar dovolj. Manjkalo pa je strokovno izobraženih čevljarjev za tehnično vodstvo, ker pri nas tedaj še ni bilo nobenih strokovnih šol. Zato so morali prvi tržički čevljarški industrijalci zaposlovati kot direktorje in mojstre po posameznih oddelkih nemške strokovnjake, kar se je vlekle dolga desetletja. Šele razvoj obrtnega strokovnega šolstva in čevljarški strokovni tečajji med prvo in drugo svetovno vojno so dali našim čevljarjem toliko strokovne izobrazbe, da so lahko po osvoboditvi sami upravljali podjetja, zlasti tovarno Peko.

Bili so prav tako nekoč čevljarški vajenci in živeli ter se izučili v mnogo slabših razmerah kot današnji čevljarški vajenci v naši družbeni ureditvi.

Splošni napredek v čevljarški industriji doma in po svetu nam nalaga skrb in dolžnost vzgojiti boljši čevljarški naraščaj, ki bo kos prihodnjim nalogam v vseh

čilih v čevljarstvo stroko, veljajo naslednje pripombe:

Za dekleta, kot izdelovalke zgornjih delov, pri krojevalke in prešivalke, je učna doba dve leti, fantje se pa lahko odločijo ali za ročno, ali pa za strojno čevljarstvo. Učna doba je tri leta. Tudi fant se lahko odloči za izdelovalca zgornjih delov, za kvalifikacijo krojevalca. Najbolj zaničevana panoga čevljarke stroke pa je popraviljanje čevljev, čeprav je to prav tako častno in zelo koristno delo. — Kogar veseli ročno delo, naj vpraša po delovnem mestu v mestni čevljarni. Za strojnega čevljarja pa se lahko izuči, kdor ima za to veselje, v tovarni Peko.

Kot sem že omenil, v začetni dobi tržičke čevljarke industrije ni bilo pri nas še nobenih strokovnih šol in so bili na vodilnih mestih le tujci. Sedaj tujih obratnih mojstrov za čevljarstvo industrijo ni več in jih tudi ne bo treba, če bo znal naš domači naraščaj zasesti vodilna mesta v industriji. To bo pa v prihodnje mogoče doseči le z vztrajnim učenjem in sposobnim delom.

Solanje se prične za naš čevljarški naraščaj v tržički Vajenski šoli, ki bo s prihodnjim šolskim letom, kot je v načrtu, postala periodična s tromesečnim poukom za vsak razred. — Vajenci bodo tako letno tri mesece v šoli in osem mesecev v delavnici. — Čevljarški vajenci dobe v šoli zadostno osnovno strokovno izobrazbo v strokovnanstvu in strokovnem risanju. Po dovršenem šolskem in praktičnem izpitu si pridobe naslov kvalificiranega delavca. S tem pa še ni vsega konec. Izučeni čevljar ali prešivalca lahko po triletni praksi nadaljuje svoj strokovni študij na čevljarški tehniški šoli v Kranju in tako postane diplomiran tehnik. Kakor poročja jugoslovanska strokovna revija »Koža i obuča«, so ustanovili višjo čevljarško šolo v Zagrebu. S poukom so pričeli 2. novembra 1959 in je v prvi semester vpisanih 28 študentov. Namen šole je vzgojiti višji tehniški kader za čevljarstvo industrijo. Našemu čevljarškemu naraščaju bi pripočal učenje nemškega jezika, kajti večina dobrih strokovnih knjig je pisanih v nemškem jeziku. Nemščine se lahko učite v tečajih Delavske univerze in pa tudi na tržički Vajenski šoli.

Pri nas pridemo zaradi naše družbene ureditve zelo poceni do strokovne izobrazbe, a jo mnogi premalo cenijo, zlasti ker ne vedo, koliko truda je vložena za strokovni pouk našega vajenca. **Andrej Tišler**

TOVARNA OBUTVE

Peko

TRŽIČ

vam nudi v svojih prodajalnah po vsej državi kvalitetno obutev v naj-novejših vzorcih in ugodnih cenah

NEPOZABNI SPOMINI iz Centralnih Alp

Vedno sem sanjaril o ledenih stenah in o zasneženih vrhovih najvišjih gor v Evropi. To pot so se mi sanje uresničile. S trodnevno zamudo sem odšel za svojimi tovariši, ki so me počakali na Col du Geante. Ko sem prestopil našo mejo, se mi je odprl še nepoznan svet Italije. Električni vlak je brzel dalje in po dveh dneh vožnje sem prispel v Courmayer, kjer je izhodiščna točka za Mont Blanc iz Italije.

Zadnji žar zahajajočega sonca je vrisal ostro silhueto najvišje evropske gore — Mont Blanca, ko sem prišel s svojo opremo do žičnice, ki vozi do višine 3770 metrov. Kabina se je premaknila in že smo bili nad avtobusi in hišami. Po 20 minutah vožnje smo že pristali na prvi postaji, kjer smo prestopili v drugo kabino in se odpeljali naprej. Kmalu smo se približali steni in na levi smo zagledali ogromne sklade razritega ledu, spodaj pa globok prepad. Naša gondola se je vzpenjala višje in višje in končno smo se le ustavili. Zagledal sem tablo za napisom: Refugio Torino. Tu sem izstopil in se z enim nahrbtnikom odpravil čez ledenik na Col du Geante. Kmalu sem opazil taborišče, ki je bilo skoraj vse pod snegom, le iz igluj je moglel drog z jugoslovansko zastavo. Taborišče je bilo prazno, vendar sta kmalu prišla dva nemška alpinista in mi povedala, da so odšli moji tovariši pred dvema dnevnoma v Chamonix in da se bodo vrnili šele naslednji dan. Že se je mračilo, ko sem se odpravil po ostala nahrbtnika. Ko sem hotel skuhati čaj za večerjo, mi je razneslo bencinski kuhar in brez večerje sem šel spat. Ponoči se je veter divje zaletaval v šotore in pričelo je snežiti, razbesnel se je pravi vihar. Ko sem se zjutraj prebudil, se nisem mogel niti obrniti, tako mi je sneg stisnil šotor. Padlo je približno pol metra novega snega. Nebo je bilo čisto in sonce je pozlatilo vrhove, ki so vstajali iz megle. Začel sem odkopovati šotor in na pomoč sta mi prišla tudi nemška alpinista, ki sta taborila poleg Point Helbronnerja. Ko smo končali, sem ju pogostil z medom in keksi, toda vrnila sta mi gostoljubnost in me povabila v svoj šotor, kjer sta mi ponudila njihove »Nestlé«. Ko sem se vračal v taborišče, sem opazil daleč na ledeniku skupino ljudi, ki se je približevala našemu taborišču. Sel sem jim naproti in kmalu spoznal prijatelje. Krepko smo si stisnili roke in takoj naredili načrt za naslednji dan. Odločili smo se za greben Rocheford.

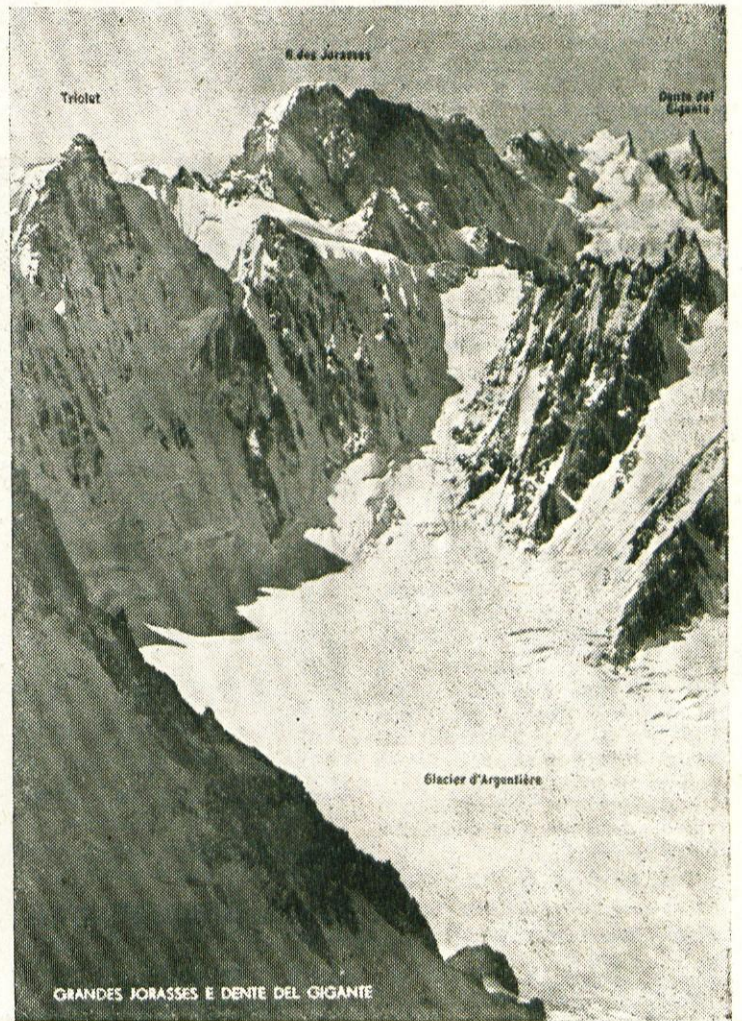
Greben Rocheford — 4016 m

Še skoraj v popolni temi nas je zbudil tovariš Janez in nas priganjal, naj vstanemo. Preden smo prilezi iz šotorov, nam je že skuhal čaj. Mrzel veter, ki je proti jutru močnejše pihal preko Col du Geante, nas je oviral, ko smo molče stopali navkreber. — Kmalu smo prišli na sedlo pod Dent du Geant. Pod granitno steno smo si navezali dereze in po kratkem odmoru nadaljevali pot po ostrem grebenu. Pred nami sta bili angleška in nemška naveza, za nami pa sta hitela dva Italijana, ki sta namepravala priti tja do Grandes Jo-

rasessa. — Pri skalah smo se ustavili. Milan je zabil klin, skozi katerega smo potegnili vrvi in se po njih spustili v dolino. Pod nami je zeleno odseval v soncu ledenik Mer de Glace, z italijanske strani so se podile megle vedno višje. Po težki ledeni prečki pod granitnim stebrom smo kmalu prišli na škrbino. — Angleška naveza se je že vračala proti Dent du Geante. Pod strmo krušljivo steno smo odvezali dereze in jih s cepini vred pustili pod previsom. Kmalu smo priplezali na vrh Rocheford in si veseli čestitali k našemu uspehu. To, kar sem do sedaj le sanjal je postalo res. Prvikrat v svojem življenju sem stal na vrhu štrinitsočaka. Posedli smo na vrvi in za nami sta prišla še italijanska alpinista. Vreme se je medtem že spremenilo in pričelo je snežiti in Italijana na Grandes Jorasses še pomislila nista. Skuhala sta čaj, mi pa smo odprli konzerve ter povabili še Nemca in skupaj smo pospravili vso hrano. Italijanska in nemška naveza sta že sestopali, mi pa se nismo mogli odtrgati od vrha, vendar nas je k temu kmalu prisilil hud veter. Spustili smo se po strmih žlebu in prvi prispeli na greben, kjer smo imeli dereze in cepine. Pod Dent du Geant nas je ujel pravi vihar in zlesti smo morali pod velik previs, kjer se je sadra v velikih slapovih usipala čez nas in neurja ni hotelo biti konec. Odločili smo se za sestop. Še preden je prenehalo neurje, smo bili že v taborišču. Medtem ko smo kuhali večerjo, smo se domenili, da se bomo povzpeli naslednji dan na Dent du Geant.

Dent du Geante — 4014 m

Kupola Mont Blanca je bila že vsa ožarjena od sonca in mimo našega taborišča je že šla nova gaz proti Dent du Geant. Tudi mi smo stopili v gaz in se po njej vzdigovali korak za korakom. Kmalu smo prispeli do skal in veseli začeli plezati po granitni steni mimo derez in cepinov. Njihovi lastniki so že plezali v steni Dent du Geant. Na zasneženem grebenu pod vstopom smo postali in se navezali. Cic, Milan in Janez so se zapodili v južno steno Dent du Geant, z Ludvikom pa sva plezala po severni steni. Z užitekoma sva plezala po strmi granitni steni in kmalu prišla do fiksnih vrvi. Po prvi vrvi sva priplezala do lepe poličke, od koder sva opazila francoskega vodnika s svojim klientom. Kaj kmalu sva priplezala na vrh, kjer sva se zazrla v prekrasne gore nad ledeniki Aiguilles de Chamonix. Vrh se je počasi polnil z navezami vseh narodnosti in je na njem že kar primanjkovalo prostora, zato sva sestopila. Skala je bila trda in spolzka zaradi številnih navez. Kmalu sva prišla na sedlo pod steno, kjer sva se razvezala in se pripravila za sestop do taborišča. Sonce je tako močno pripekalo, da so barvna očala le malo pomagala. V taborišče so se za nama vrnili še drugi tovariši. Še isto popoldne smo odšli z žičnico iz Col du Geant čez Gross Rognon na Aiguille du Midi. To je ena najdrznejših žičnic na svetu in je dolga 5500 metrov ter pelje več sto metrov visoko nad Valle Blanche. Z razgledne ploščadi na

Grandes Jorasses in Dente del Gigante

Aiguille du Midi je prekrasen razgled na vse strani, najbolj veličasten pa je pogled na Mont Blanc. Na drugi strani pa se odpre pogled na vse zahodne Alpe, predvsem pa na Grand Jorasses in na Dent du Geant. Odšli smo v observatorij pod Aiguille du Midi ki meteorologom in se zvečer pripravili na celotno prečenje Mont Blanca.

Celotno prečenje Mont Blanca
(Mont Blanc du Tacul — 2448 m,
Mont Maudit — 4464 m,
Mont Blanc — 4810 m)

Že ob enih ponoči nas je zbudil meteorolog. Nataknili smo si dereze in se navezali na polovično dolžino vrvi. Še vsi zaspani smo stopali po strmini navzdol in preskakovali široke ledene razpoke. Tako smo kaj hitro prišli na ledenik Midi, ki skoraj neopazno prehaja v zelo ostro strmino. Predlanskim sta se na tej strmini smrtno ponesrečila dva beograjska alpinista in njihov prijatelj Poljak Gromsky. Ko so jih iskali, sta se smrtno ponesrečila še dva reševalca. Eden je padel na dno 10 metrov globoke ledeniške razpoke drugega pa je napeta vrv skoraj pretrgala na dvoje.

Pot nam je zaprla ledena razpoka ki preide v štirimeterski leden zid, ki smo ga s pomočjo klinov in cepinov srečno preplezali. Ko smo stopali proti vrhu Mont Blanc du Tacul je postajal veter vse močnejši. Ko smo stopili na vrh, se je pričelo daniti. Vrhove je obsijalo prvo jutranje sonce in vsi smo bili prevzeti od silne lepote gora. Sestopili

smo in v višini sedla prečkali strmino in že smo se znašli v strminah Mont Maudita. — Na vrhu te visoke gore se nam je odprl lep pogled proti Mont Blancu, v daljavi pa je v prelivojčih barvah žarel Matterhorn s sosedi.

Po ledeni strmini smo morali na Col du la Brenver. Na ravnici v strmini smo posedli in razvezali nahrbtnike ter se okrepčali. Čez vrh so se valile megle in tudi nas so kmalu zajele, zato smo pospešili korake, kolikor smo zmogli. Strmina je bila polledenela in le polovica konic na derezah se je zadirala v sneg. Toda brez večjih težav smo se vzpenjali v višino. Veter je močnejše zatulil, strmina se je počasi zmanjšala in že smo bili na vrhu najvišje gore v Evropi. — Mrzel veter nam je šel do kosti, naš tovariš Milan pa nas je slikal z vseh strani. Na vrhu nismo bili sami. Iz kočje Vallat sta prispela dva Angleža, vendar smo se morali od njiju posloviti in sestopiti proti Col du Midi.

Sestopali smo molče, saj smo bili vsi prevzeti od lepote, ki smo jih ta dan doživeli. Bili smo tako zelo srečni, polni veselja nad vsem, kar smo videli v tem prekrasnem gorskem svetu. Po napol zamedenih gazez smo pozno popoldne prišli na Midi in se z žičnico odpeljali nazaj na Col du Geant v naše taborišče.

Po večerji smo vsi utrujeni polegli in nas je šele naslednje jutro prebudilo sonce, ki nam je že kar dobro pregrel šotore. Čez dan smo si posušili obleko Nadaljevanje na naslednji strani

Novo odkrite freske v Seničnem in Žiganji vasi

Lani je restavratorski oddelek Mestnega muzeja v Kranju z denarno pomočjo Okrajne spomeniške komisije odkril vrsto zelo pomembnih srednjeveških fresk v cerkvah v Seničnem in v Žiganji vasi. Zato smo naprosili restavratorja Mestnega muzeja v Kranju tovariša Sajovica, da naj nam nekaj napiše o tako važnih odkritih kulturnih spomenikih v naši občini. Tovariš Sajovic se je naši prošnji odzval z naslednjim prispevkom:

V Seničnem smo odkrili 82 kvadratnih metrov poslikanih sten. Freske izvirajo iz srede petnajstega stoletja in so slikane v secco tehniki. Predstavljajo apostole, prizore iz Marijinega življenja, na svodu pa Kristusa v mandorli, cerkvene očete in angele z orodji trpljenja. Slavoločno steno pokrivajo figure svetnikov.

Najlepše je ohranjena freska rojstvo, najslabše pa freske na svodu in slavoločni steni, kjer je zaradi vlage mnogo ometa in barve odpadlo. Številne razpoke in omajana rebra na svodu pričajo, da je nekdanj cerkev razmajal tudi potres. Vse freske so bile prekrita s petimi sloji beleža, ki jih je bilo treba previdno odstraniti z medicinskimi noži.

Tudi freske v Žiganji vasi, ki so nastale že v začetku petnajstega stoletja, predstavljajo bogato zapuščino srednjeveških umetnikov. Upodobljen je poklon treh kraljev. Freska je zaradi poznejšega nanašanja ometa in prezidave precej poškodovana, vendar je restavratorju s skrb-

nim odstranjevanjem ometa uspelo rešiti lepo kompozicijo Marije z otrokom in konja z vojakom.

Freske v Seničnem in Žiganji vasi že sedaj privabljajo številne obiskovalce, ko pa bodo letos že

utrjene in dokončno restavrirane, bo Gorenjska, predvsem pa tržiška občina, pridobila še dva pomembna umetnostno zgodovinska spomenika.

Restavrator
B. Sajovic

Senično: Svod (poslikan sklepnik iz 15. stoletja) — Foto: Sajovic

in napravili načrte za naslednji dan. Odločili smo se za »dolgo zmešano turo«, kakor jo imenujejo Francozi, to je južna stena 4465 m visokega Mont Maudita.

Ob polnoči smo odšli iz taborišča samo trije. Noč je bila jasna in mrzla, ko smo stopali čez ledenik proti Col du Lafursh, kjer je strmina tako narasla, da smo navezali dereze. V tej strmini sta se pred šestimi dnevi smrtno ponesrečila dva Nemca. Še v temi smo prišli na sedlo. Ko je posijalo sonce, smo bili že precej visoko in od utrujenosti smo sedli na skalnat blok, da bi se odpočili. Polovico stene je bilo že za nami. Smer je postajala orientacijsko in tehnično vedno težja. Ob treh popoldne smo preplezali na ramo Maudita. Bili smo veseli, saj je bila to najtežja smer, kar smo jih dosedaj preplezali. Sestopili smo na Mont Blanc du Tacul in si tam privoščili daljši počitek in krepko malico. Potem smo se vrnili na Col du Midi in odšli peš preko mnogih ledenih razpok čez Valle Blache v naše taborišče, kamor smo prispeli ob sedmih zvečer. Tu nas je že čakala topla večerja. Čez noč smo se dobro odpočili, ko pa smo se zjutraj zbudili, nas je sprejelo žalostno deževno vreme. Nič več si nismo obetali lepega vremena, zato smo pospravili taborišče in odšli v dolino Entrevers ter dalje novim doživetjem nasproti.

Tonček Kraj

Z mojimi jetri ni vse v redu

(nadaljevanje)

Kaj povzročata obolenje jeter? O, marsikaj! Prav zato, ker imajo jetra toliko opravkov v našem telesu, je vzrokov za njihovo obolenje precej. Nekaj smo jih spoznali že zadnjič, nekaj jih bomo omenili danes.

Eden najpogostejših povzročiteljev je vnetje žolčnih vodov in žolčnega mehurja, ki nastane lahko že zaradi žolčnih kamnov, lahko pa ga povzročijo bolezenske klice (bakterije). Te bolezenske klice se iz žolčnika vedno selijo tudi v jetra in jih napadajo. O žolčniku bomo pokramljali nekoč kasneje.

Jetra sodelujejo z nekaterimi organi v našem telesu (n. pr. s srcem). Če obolijo ti organi, jetra ne bodo prav nič zadovoljna in bodo to svoje nezadovoljstvo prej ali slej dokazala s tem, da bodo obolela še sama.

Jetra so lahko celo nalezljivo bolna, če jih napade zelo drobna bolezenska klica (virus), ki napada prav jetra (Hepatitis epidemica). Če imamo v hiši takega bolnika, moramo paziti, da ne bodo oboleli ostali člani družine. Okužimo se lahko že z bolnikovimi izločki in krvjo.

Vzrokov je še več. Mogoče bo kakšnemu vestnemu čuvaju svojega zdravja v tolažbo dejstvo, da je obolenje jeter dokaj odvisno od prirojene odpornosti

ali neopornosti jeter samih. Seveda pa lahko ta odpornost popolnoma odpove, če jetra vztrajno izzivamo z alkoholom. No, če se ne motim, smo že zadnjič čisto potihno in trdno sklenili, da se res ne izplača za reden dnevni obrok jesti lastnih jeter z alkoholom. S tem, ko jih tako surovo in brezobzirno uničujemo, povzročamo, da se na mestu uničenega jetrnega tkiva pojavijo brazgotine — ciroza, kar običajno pomeni za človekovo življenje začetek konca.

Kar se tiče zdravljenja obolenih jeter, že vemo, da sta počitek in dieta najvažnejša. Počitek zato, da jeter ne obremenjujemo preveč, ampak jim damo v pravem času čas in mir, da se morejo popravljati, pravilno hrano pa zato, da jih pri zdravljenju ne oviramo in ne dražimo z jedili, ki jih tedaj niti niso sposobna koristno predelati.

Splošno pravilo jetrne diete: vsa živila morajo biti prvovrstna in sveža. Jetrni bolnik mora zaužiti dnevno 1 liter mleka, 10 do 30 dkg sladkorja, 15 dkg marmelade ali medu.

Pri jetrni dieti moramo predvsem omejiti maščobe, ker obolela jetra izločajo večino žolča v kri in meso (zlatenica), zelo malo pa v črevo. Maščobe razkrajajo v predelava, kot že vemo,

Zaslужen šolnik ALBIN LAJOVIC sedemdesetletnik

Nedavno je praznoval 70-letnico rojstva nekdanji ravnatelj tržiške meščanske šole Albin Lajovic. Bil je odličen organizator šolstva, saj je njegova zasluga, da je šola že takrat dobila risalnice, fizikalno sobo in telovadnico. Samoiniciativno je opremil vzorno delavnico za deška ročna dela in šolsko kuhinjo, v kateri so se hranili številni dijaki. Bil je v pravem pomenu pionir slovenskega šolstva, kar takrat ni bilo lahko.

Mnogo svojih moči je posvetil kulturnemu izobraževanju tržiškega proletariata. Skupno s stanovskima kolegoma Alojzom Škorpnikom in Leopoldom Kerncem je organiziral kulturno življenje na pevskem in glasbenem področju. Njegova ljubezen do glasbe je bila tako velika, da je že na šoli začel poučevati glasbo in vzbujati pri mladini veselje do lepega petja. Bil je delaven vseskozi do odhoda v Ljubljano, kamor je bil službeno premeščen. Po osvoboditvi je spet nekaj let vodil tržiške pevske zборе.

Povsod, kjer je služboval, se je kazalo njegovo delovanje, kar dokazuje nad 70 koncertov v Trziču in drugod po Gorenjskem. Jubilat je se svojim delom širil kulturno in prosvetno dejavnost, ter skrbel za razvoj glasbenega življenja v Trziču.

Cestitkam ob njegovem jubileju se pridružujejo njegovi učenci, prosvetni delavci, njegovi sodelavci in prijatelji ter mu žele še mnogo let zdravja, z željo, da nas še večkrat obišče.

Gibanje prebivalstva

Rojeni:

Dragomir Ficko, rojen v Seničnem; Jelka Tišler, rojena v Čadovljah pri Trziču; Irma Intihar, rojena v Trziču; Peter Škrjanc, rojen v Seničnem; Marina Znidaršič, rojena v Pristavi; Tončka Polajnar, rojena v Čadovljah pri Trziču.

Poročeni:

Kristijan Črnilec, klepar iz Bistrice pri Trziču in Margareta Pavšek, tovarniška delavka iz Slapu.

Umrlí:

Melhor Zibler iz Trziča; Rok Stegnar, osební upokojenec iz Trziča; Marija Zupan, rojena Dacar, gospodinja iz Trziča.

POSREDOVANJE

Izgubil sem denarnico z osebnó legitimacijo in drugimi dokumenti. Prosim poštenega najditelja naj jo vrne v pisarno Turističnega društva.

prav žolč. V času zlatenice sme bolnik preko celega dneva užiti le 2 dkg maščob, ko ni več rumen pa 4 do 6 dkg. V poštev pride le olje, surovo maslo, kuhano maslo in nič drugega. Maščobo dodamo jedi vedno šele takrat, ko je vroča jed že na krožniku — torej je ne smemo greti, pregrevati ali raztapljati na štedilniku.

šport • šport • šport • šport • šport • šport • šport

OBLETOŠNJIH ŠTIRINAJSTIH olimpijskih iger

Komu letos najvišji naslov

Ko bo zavihrala letos koncem avgusta bela zastava s petimi krogi (znaki petih zemljin) v Rimu in tako ponovno oznanila olimpijsko geslo »Citius! Altius! Fortius!« (»Hitreje! Više! Močnejše!«) ter povezovala med narodi, se mi zdi primerno napisati nekaj vrst o razvoju olimpijskih iger.

Zibelko olimpijskih iger najdemo v stari Heladi (Grčiji). Tu so stari Heleni (Grki) svoja praznovanja bogovom na čast združevali s tekmovalni v telesnih veščinah in močeh ter v ta namen prirejali tako imenovane igre. Znane so olimpijske igre v Delfih, nemejske v dolini Nemeji, istmuske na Istmu in olimpijske v Olimpiji (Olympia) v gaju Altis na polotoku Peloponezu, ki so postale najslavnejše. Olimpijske igre so prirejali vsako peto leto od leta 776 pred našim štetjem in tisto leto je moral v vsej grški deželi vladati mir. Trajale so pet dni v čast Zeusu. Prvi dan so bila žrtvovanja in darovanja. Drugi dan so tekmovali dečki v stadionu v teku, v palestri (telovadni lopi) pa v rokoborbah in borjenju. Tretji dan so prav tako tekmovali odrasli mladeniči. Četrty dan je bilo tekmovalje v hipodromu (dirkališče za konje) in pentatlonu (peteroboju). Peti dan so proglasili zmagovalce in jim izročali oljčne vence, kar je pomenilo največjo čast. Imena zmagovalcev so tudi vklesali v kamen, a večkratni zmagovalci so dobili celo pravico, da si postavijo v gaju spomenik. Olimpijske zmagovalce je slavila vsa Grčija. Tako je bilo tja do leta 193. po našem štetju, ko jih je rimski cesar Teodozij ukinil.

Ko pa se je Grčija sredi 19. stoletja pričela prerajati, ko se je osvobodila turškega jarma in so začeli izkopavati stare ostanke, med temi tudi ostanke nekdanje Olimpije, se je svet pričel vse bolj in bolj zanimati za vprašanja telesne kulture in vzgoje. In v takem ozračju se je porodila misel, da bi obnovili olimpijske igre. Oče te zamisli je bil Francoz Pierri de Coubertin (1863-1937). Po dolgoletnem študiju stare grške zgodovine, stare telesne kulture in novodobnih športov je prišel do zaključka da je treba ustanoviti res ugledno mednarodno olimpijsko organizacijo. Zgodovinski dan za moderni olimpizem je napočil leta 1894, ko so se prvič sestali predstavniki mednarodnih športnih organizacij in poslušali na svetovno znani pariški univerzi Sorboni ognjevitoga Coubertina, ki jim je govoril o zamisli obnove olimpijskih iger. Uspeh je bil popoln. Ustanovili so mednarodni olimpijski komite (odbor) in sklenili, da bodo organizirali prve olimpijske igre leta 1896. v Atenah. Grki so sklep navdušeno sprejeli in našel se je med njimi mecen (podpornik) v osebi trgovca Georga Averoffa, ki je na lastne stroške, za 2 milijona tedanjih drahem, postavil krasen marmornat sta-

dion na istem mestu, kjer je bil nekoč v starih Atenah.

Coubertin je izdelal pravilnik za olimpijske igre, kakor tudi obrednik za otvoritev in zaključek teh ter počastitev zmagovalcev. Uveljavil je načela, da so v olimpijski areni vsi narodi enakopravni in da se morajo spoznavati, če se hočejo spoštovati. Poudaril je vzgojno usmerjenost v športu (amaterski paragraf) in nenehno težnjo mladine po napredku.

Po prvih obnovljenih olimpijskih igrah v Atenah, ki jih je gledalo 75.000 gledalcev, so si Grki želeli še naprej ostati kot prireditelji, toda nova doba je igre drugače razporedila. Tako so bile leta 1900 v Parizu, 1904 v St. Louisu v ZDA, 1908 v Londonu, 1912 v Stockholmu na Švedskem, 1920 v Anvernesu v Belgiji, 1924 v Parizu, 1928 v Amsterdamu na Nizozemskem, 1932 v Los Angelesu v ZDA, 1936 v Berlinu, 1948 v Londonu, 1952 v Helsinkih na Finskem, 1956 v Melbourne v Avstriji. — Igre so vsako četrto leto. Daljši presledek sta povzročili samo obe svetovni vojni.

Jugoslavija se je prvič udeležila iger leta 1920. Leta 1912 je tekmoval na igrah prvi Slovenec Rudolf Cvetko in dosegel drugo mesto v sabljanju, medtem ko si je leta 1924 priboril Slovenec Leo Štrukelj dve zlati kolajni. Prvo je dobil za zmago v telovadnem mnogoboju, drugo za zmago v vajah na drogu.

Stari Grki so olimpijske igre slavili dobrih 1000 let. — Kako dolgo pa se bodo sedanji rodovi sestajali k olimpijskim igram? Lahko trdimo, da zanimanje za nje niti malo ne popušča in da bodo še širile svoje plemenite namene. Se in še bodo prižigali olimpijsko plamenico s pomočjo sončnih žarkov na tleh nekdanje Olimpije pri polomljenem dorskem stebri, pod katerim počiva srce Pierra de Coubertina, in jo prenašali širom sveta v kraje prizorišče olimpijskih iger, ki vrše svoje poslanstvo zlasti v sedanji dobi pomirjevanja.

Opomba

Zimske športe so vključili v olimpijske sporede šele leta 1924, ko so bile prve zimske olimpijske igre v Chamonixu v Franciji. Sledile so potem: leta 1928 v St. Moritzu v Švici, 1932 v Lake Placidu v ZDA, 1936 v Garmischu v Nemčiji, 1948 v St. Moritzu, 1952 v Oslu na Norveškem, 1956 v Cortini d'Ampezzo v Italiji in letos v Squaw Valleyu v ZDA.

Anton Costa

Letos bodo na Zelenici že enajstič mednarodne smučarske tekme v veleslalomu. Na kratko pregledimo, kako so te tekme potekale do sedaj in kaj pričakujemo od naših najboljših smučarjev letos.

Pred desetimi leti je bil nekdanji državni prvak Matevž Lukanc prvi zmagovalca zeleniškega veleslaloma. Kasneje je prvo mesto osvojilo kar devet alpskih smučarjev — pet Jugoslovancev, trije Avstrijci in en Italijan. Matevžu je med zmagovalci sledil Alfred Amann, medtem ko je 1952 Toni Sailer, takrat še malo poznani »zlati deček« iz Kitzbühla, v kasnejših letih najboljši alpski smučar na svetu, zasedel z drzno vožnjo prvo mesto. Iz časa, ko je bil Toni gost trziških smučarjev, je znana majhna šala, kako si je izbiral praktično nagrado. Dolgo časa je izbiral med nagradami, da bi izbral res najboljšo od vseh, ki jih je prireditelj namenil najuspešnejšim tekmovalcem. Sele po očetovem posredovanju, češ, Toni, vzemi »leder«, je bil ta problem rešen.

To je bilo še v tistih časih, ko so bili naši alpski smučarji med najboljšimi v srednji Evropi. V teh letih (1953-1957) so pripadle lavorike Jugoslovancem. Tinček Mulej je bil daleč najuspešnejši na IV. zeleniškem veleslalomu, leto dni kasneje je bil prvi Jože Kunšič ter si kot edini Jeseničan priboril to visoko priznanje. — Skromni in tihi predstavnik starejše smučarske generacije Peter Križaj si je priboril zmago leta 1959, leto dni za tem pa je zmaga pripadla zopet Tržičanom — Ludviku Dorniku. Naslednje

leto je bil prvi Janez Stefe in potem je bila zaključena zmagovalna pot trziških smučarjev, saj so gostje iz Italije in slednjic iz Avstrije pobrali ves izkupiček.

Pred dvema leti je bil zmagovalca, takrat še malo poznani Italijan iz Cortine d'Ampezzo De Nicolo Giuseppe, ki je bil letos že član italijanske reprezentance na olimpijadi v Squaw Valleyu. Lani je Hermann Muckenschnebel zmagal s prednostjo celih petih sekund, vendar pa prireditelj s svojimi tekmovalci ni ostal praznih rok, kajti tretji je bil veteran Matevž Lukanc, dobro pa so se uvrstili tudi Dornik, Križaj, Perko, Dovžan in drugi.

V ženski konkurenci je bila Kranjčanka Zupancičeva daleč pred vsemi, ki bi ji lahko preprečile osvojitve prvega mesta. Domačinka Vida Kodrova je bila med devetimi tekmovalkami peta.

Tudi mladinci so se pošteno spoprijeli. Zmagovalca je bil Jeseničan Klinar, na peto mesto pa se je uvrstil domačin Niko Hladnik.

Le mesec dni nas še loči od ponovnega prizorišča pomembnih dogodkov na Zelenici, ki bodo vsekakor tudi letos razčistili nekatere nepojasnjene domneve. Kdo izmed najboljših pa bo najboljši, je vprašanje zase, vendar želimo vsem, da bi se ob urah, ki jih bodo preživeli na Zelenici, prijetno počutili, nastopajočim pa čim več uspehov, ki naj bi poplačali njihova prizadevanja, napore in stremljenja za tistim, za čemer stremi v svoji karieri vsak športnik.

Ivan Virnik

**BOMBAŽNA
PREDILNICA
IN TKALNICA
TRŽIČ**

proizvaja kakovostne tkanine vseh vrst v širini 70-200 cm, industrijsko prejo in prejo za domačo obrt

Kolektiv priporoča kakovostne izdelke

KONCERT

mladih umetnikov iz Ljubljane

Spet nas bodo obiskali mladi glasbeni umetniki, gojenci Srednje glasbene šole v Ljubljani in priredili koncert v Tržiču v ponedeljek 11. aprila ob 20. uri v Kino dvorani. Vabimo vse ljubitelje glasbe, da se tega koncerta polnoštevilno udeležijo in tako ponovno dokažejo svojo kulturno zavest. Vstopnice so v predprodaji v pisarni glasbene šole v Tržiču.

ZAHVALA

Vsem, ki so se na katerikoli način poslovlili od pokojnega moža, očeta in starega očeta

Roka Stegnarja

se prav lepo zahvaljujemo.

Zalujoči družini
Stegnar in Remic

MAJHNA POMOTA

To se je zgodilo v ZDA. Proti večeru je vstopil v vlak zelo zaspan človek, dal sprevodniku dolar in mu naročil, naj ga zgotaj zjutraj zbudi na postaji Omaha. Pripomnil je še, da bo takoj verjetno zelo neprijazen, ker je navajen dolgo spati, vendar naj ga na tej postaji na vsak način spravi z vlaka. Sprevodnik je obljubil, da bo storil vse tako, kot mu je naročil.

Ko se je naš potnik zbudil, je bil vlak že odpeljal s postaje Omaha. Ves jezen je poklical sprevodnika. Le-ta je prišel ves potolčen po obrazu. »Zakaj me niste zbudili v Omahi?« - Začuden je sprevodnik odvrnil: »Kaj ste vi tisti gospod, ki je hotel izstopiti v Omahi? Zdaj sem pa res radoveden, koga sem v Omahi s tako težavo na vso silo spravil z vlaka!«

RAZGLEDAN OBISKOVALEC GLEDALIŠČA

Neki gospod stopi k gledališki blagajni: »Vstopnico prosim!«
»Za Polycenta (drama francoskega dramatika Corneilla)?«
»Ampak ne! Zame!«

POVSEM TOČNO

»Ali ima vaš mož navado, da govori sam s seboj, kadar je sam?«
»Ne vem. Nisem bila še nikoli z njim skupaj, kadar je bil sam!«

ZDRAVNIŠKI NASVET

Pri zdravniku pozvoni telefon: »Halo, doktor, pridite brž k meni na dom! Moj sinček je pogoltnil moje nalivno pero!«

»Tako pridem,« je odgovoril zdravnik vznemirjenemu očku.

»In kaj naj jaz medtem?«

»Pišite tačas s svinčnikom!«

DOBER NASVET

»V skrbeh sem, kaj je z mojim spominom,« je potožil starejši industrialec specialistu za duševne bolezni. »Nikoli se ne morem spomniti priimka ljudi, s katerimi govorim ali bi z njimi moral govoriti!«

»Nič si ne delajte zaradi tega sivih las!« je odgovoril učenjak.

»Poskusite si pomagati z asociacijo misli! To je sijajna metoda! Če naj bi se na primer srečali s kom, ki se piše Rossi (rosso pomeni v italijanščini rdeč), pomislite na paradižnike, sončni zahod, kri. Če imate nasprotno sestanek s kom, ki se piše Bianchi (bianco - bel), se spomnite na sneg, mleko, moko. In končno, če boste naleteli na koga, ki se piše Neri (nero - črn), pomislite na oglje, smolo, črnilo. Kot vidite, je stvar zelo preprosta.«

»Ze, ze,« ga je zavrnil pacient, ki ga nasvet ni zadovoljil, »kaj pa tedaj, če srečam človeka s priimkom - Risquascorpi?«

»Tedaj pokličite koga, ki se piše Rossi, je pojasnil zdravnik, ne da bi ga vprašanje kaj zmedlo, in mu recite, naj on govori s tistim presnetim Risquascorpi-nijem!«

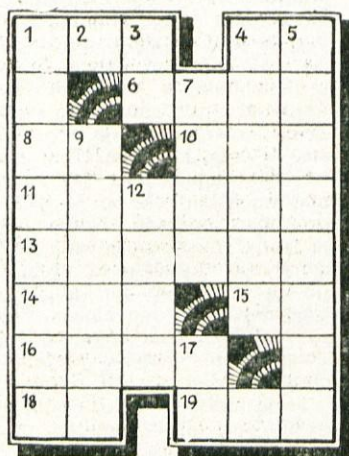
OBZIREN OPOMIN

Gost je vstopil v boljšo pariško restavracijo in se vsedel za mizo. Medtem, ko je čakal, da ga bodo postregli, je razgrnil prtiček, ki je bil pripravljen ob krožniku, in si ga zataknil za ovratnik, kot privežemo otroku slinček okrog vratu.

Restavraterju je bilo zelo mučno, da se vede ta gost tako neollikano. Naročil je natakarkarju, naj mu obzirno dopove, da v tej restavraciji tako ravnanje ni v navadi.

Natakarkar je stopil k gostu in ga glasno vprašal: »Zelite, prosim, da vas obrijem ali da vas ostrizem?«

K r i ž a n k a

Vodoravno: 1. Zvezni izvršni svet; 4. oznaka, ki so jo tedanje oblasti dale Cankarju; 6. turški dostojanstvenik iz prejšnjih časov; 8. kemični znak za molibden; 10. kratica v naslovu inženirja, ki se ukvarja s stavbami; 11. revno, pomanjkljivo; 13. kocinast; 14. vrsta; 15. osebni zaimek; 16. tako ali tako; 18. veznik; 19. osebni zaimek;

Navpično: 1. Človek, ki zamenja; 3. povratno osebni zaimek; 4. slovenski slikar (Nikolaj); 5. izstopna postaja za Plitvička jezera; 7. ime ameriškega pisatelja (delo: Tom Sawyer); 9. prevlečen s kako tekočino; 12. zelenica; 17. kadar;

TEHNIKA V SVETU

V Sovjetski zvezi bodo proizvajali več gospodinjstkih naprav in boljše kvalitete. Do leta 1961 naj bi se dvignila proizvodnja hladilnikov na 796.000, pralnih strojev na 1,1 milijona in televizijskih sprejemnikov na 1,9 milijona.

V ZDA so izdelali nov električni avtomobil. To je športni avtomobil z dvema sedežema. Oskrbuje ga 204 kilograma težka baterija, ki mu dovoljuje maksimalno hitrost 93 kilometrov na uro in akcijski radij 120 do 160 kilometrov.

Tvrdka Braun iz Frankfurta je izdelala kombinacijo žepnega radijskega sprejemnika in gramofona. Imenujejo ga »Phono-Transistor TP1«. Sprejemnik ima 7 transistorjev in 2 germanijevi diodi. Poganjajo ga 4 baterije po 1,2 V. Gramofon je predviden za 17 cm plošče (45 obratov na minuto).

Pri Kremenčugu so dogradili nasip preko reke Dnjepra (Sovjetska zveza). Zajezil bo jezero, dolgo 200 km in široko 50 km. Moč centrale bo znašala 625 MW. Turbine in generatorji bodo postavljeni kar na prostem in bodo zaščiteni le s kovinsko streho.

Na Japonskem je prevzela barvno televizijo neka privatna televizijska družba. V začetku so razpostavili 60 barvnih televizijskih sprejemnikov na svoje stroške.

V Indiji uvajajo za mere metrski sistem. V raznih področjih tehnike že uporabljajo metrski sistem, od aprila 1960 pa ga bodo vpeljali tudi v vsakdanje življenje.

V Sovjetski zvezi je 1 milijon televizijskih sprejemnikov in 3,9 milijona radijskih sprejemnikov.

Na Japonskem dela okoli 2,5 milijona televizijskih sprejemnikov.

Pred kratkim je pričel oddajati najvišji evropski televizijski stolp. Visok je 320 metrov in pripada švedskemu televizijskemu oddajniku Hörby, ki ima antensko moč 100 KW.

Prvi popolnoma električni britanski oceanski parnik bo »Cannberra«, ki ga izdelujejo v Belfastu. 45.000 tonski parnik bodo poganjali izključno le motorji na izmenični tok. Čas vožnje bo znižan predvidoma za 25 %.

Nemška tovarna Pintsch-Bamag AG bo izdelala za Jugoslovanske železnice 456 kompletnih naprav za razsvetljavo vagonov dolžine 26,4 metra.

Neka japonska firma je izdelala kombinacijo transistornega sprejemnika in fotoaparata. Imenujejo ga »Ramera«.

ZAHVALA

Prisrčno se zahvaljujem vsem, ki ste sprejeli našo mambo

MARIJO ZUPAN

k večnemu počitku.

Posebej se zahvaljujem duhovščini, dr. Martinčiču, skrbnemu grobarju, pevcem in ženam tega kvarta.

Francka Zavrl z družino, enako tudi ostale hčere in sin z družinami.

Preberi...zanimivo!

● Tancan Išibaši, bivši japonski ministrski predsednik, ki se je svoj čas vnel za to, da bi se v japonskih šolah ponovno vpeljalo kaznovanje učencev s palico, je te dni tožil nekoga profesorja. Vzrok? Profesor je namreč v šoli nabil njegovega sina...

● Hiro Furuči, japonski ambasador v Avstriji je postal junak kriminalističnih rubrik avstrijskega časopisa. Ujel je namreč tri tatove, ki so kradli iz njegovega avtomobila. Enega je podrl z direktnim udarcem s pestjo v brado, drugega je ukrotil z diplomatsko torbo in tretjega obvladal z judo prijemom. Vse tri je nato izročil policiji...

● Ko je proslavljal svoj 90. rojstni dan in 40-letnico sodnijske službe je Danc Oscar v mestu Brownsville v Teksasu v ZDA pojasnil, da je to častljivo starost dočakal in, da danes izgleda kot 60-letnik zato, ker ni nikdar v življenju imel avtomobila...

● Nekaj za ljubitelje psov...

V neki publikaciji, ki jo je objavil ameriški statistični urad, se med drugim najde tudi podatek, da ameriški lastniki psov porabijo vsak dan za nabavo posebne pasje hrane 1 milijon dolarjev. To ni nič posebnega saj je v Ameriki okrog 30 milijonov registriranih psov...

● Na svadbi dveh cirkuških artilistov, ki je bila v cirkuški areni, je nevesta razkosala svatovski torto viseč samo na nožnih prstih na trapezu v višini 15 metrov...

● V Ameriki so objavljene statistike o najbolj nenavadnih današnjih razvadah. Iz neke take statistike vidimo, da so Amerikanci v minulemu letu porabili okrog 100 milijonov dolarjev za obleke psom. Sem spadajo razne pidžame, večerna ogrinjala, obleke za kratke sprehode s potrebnimi razporki, domače obleke, obleke za igranje in tako dalje...

● Ava Gardner, znana filmska zvezda, se je v Rimu, ko je snemala neki film pričela oblačiti v orientalske obleke. V tem je toliko pretiravala, da jo je ambasador s Formoze na nekem sprejemu nagovoril v kitajskem jeziku...

● Mestni svet v Lockportu, mestu v federalni državi New York, je nedavno sklical poseben sestanek, na katerem so razpravljali o edini točki dnevnega reda: kako skrajšati sestanke mestnega sveta. Po diskusiji, ki je trajala 10 ur (z odmorom za kosilo), je bila seja zaključena brez sklepa...

● Ko se mu je uprava Kalifornijske univerze opravičila zaradi zmote, ker mu je dodelila posteljo v neki spalnici za študentke, namesto v spalnici za študente, je študent - bruc izjavil: »Zakaj se opravičujete? Saj to ni potrebno. Da vam po pravici povem, bilo bi mi dražje, če svoje zmote ne bi popravili.«

PRODAM

Rabljeno pohištvo poceni prodam. - Mira Dovžan, Cankarjeva 19.